

щенницы, и да му развързи нѣколко въпроси относяемы на християнскаѣ вѣрж. Между другимъ былъ е прѣдложенъ и слѣднѣй важенъ въпросъ. „Що да сторимы съ нечестивыя наши книги, кто 'смы прѣшли отъ Сарадины, и имамы гы въ насъ си?“ Отговоръ папинъ е былъ слѣднѣй: огнѣмъ съжегати непрѣменно: то есть да гы изгорятъ!!!

На кактѣвъ ли языкъ сж' были писани тыя книги? Ака сж' были писаны на сарадинскы языкъ, то есть старо-арапскы, то Българи нѣсж' знаяли да гы прочитатъ, ни то ся сж' служили съ тѣхъ, и слѣдователно не е было нужда да пытатъ папа за тѣхъ.

Ако днесъ не е устало намъ никаква си остатка отъ тыя стары книги, не е чюдно; понеже видимы еще отъ начало българекаго кръщенія прѣславекаго двора, каква сждба гы е налѣгнѣла, и колико повѣчь напоследкъ християнская ревность ся е вкорянявала въ българекій народъ, толико повѣчь сж' горили и трѣбили сами своя древности, акы язычскы. А и при толиковременны кровопролитны и разорителны боюве, кто сж' имали непрѣстанно Българи съ Римогрѣцы и съ другы народы, конечно разоренія на градове, седемдесетогодишна борба съ Турцы, кой сж' уцустошили огнѣмъ и мечтѣмъ цѣлж Българиѣж, послѣ же паденія българекаго царства грѣцкое злобно священство, кое непрѣстанно е горило и самыя божественнаго писанія наши старо-българекы драгоцѣнны книги, и днесъ еще непрѣстанно то исто безбожно дѣло твори 2);

- (2) Не прѣдъ много години въ Загарж, къту ся е увело вѣкы въ българекыя църквы богослуженіе на грѣцкій языкъ въ Българіѣж, тамошни жители колко старобългарекы ржкописи сж' имали църковны и другы, понеже въ паденіе българеко църквы сж' имъ вѣкы были и за книгохранителници най безопасное мѣсто, събрали гы были и завардили въ една църковнж стайцж. Тогдашнѣй търновскы митрополитъ Грѣкъ, кой то е вѣкы былъ, видѣвъ по злу случаю тыя драгоцѣности, абіе намыслилъ е съ лукавщинж да гы изгори въ вѣчнж незнайность отдадѣ. И тако е събралъ църковнѣи надзиратели добродущыи и богобоязливы Българи, и имъ прѣдложилъ съ слѣднѣй начинъ: Знайте ли вы благочестивѣй! какво ся върши